

Od pon-dě-lí na ú - te - rý byl Heřmánek za - rmú - ce - ný, byl He - řmá - nek za - rmú - ce - ný.

Od pondělí na úterý
[: byl Heřmánek zarmúcený. :]

Přišla k němu jeho matka,
přinesla mu v klíně jabka.

Můj synáčku, kam pojedíš,
že své vrané koně češeš?

Já pojedu pro svou milú,
pro nevěstu roztomilú.

Já si musím pro ňu jeti,
dybych měl život ztratiti.

Když ze dvorka vyjíždžali,
ze sta ručnic vystřílali.¹⁾

Když na lúku přijíždžali,
ze sta ručnic vystřílali,
až Heřmánka postřílali.

Když k hájíčku přijíždžali,
ze sta ručnic vystřílali,
až Heřmanka zastřelili.²⁾

»A jední sa se mnú vraťte,
a jední mně pro ňu jeďte.«

A jední sa s ním vrátili,
a jední mu pro ňu jeli.

Když ke dvorku přijíždžali,
ze sta ručnic vystřílali.³⁾

»Všecky hosti tady vidím,
jenom ženicha nevidím.

Kde je, kde je můj Heřmánek,
že on sám pro mne nejede?«

Tvůj Heřmánek doma zůstal,
hodným hostom stoly chystal.

Jak živa sem neviděla,
aby ženich zůstal doma.

Když ze dvorka vyjíždžali,
ze sta ručnic vystřílali.

Když k hájíčku přijíždžali,
ze sta ručnic vystřílali,
krev červenú tam spatřili.

Ptám sa já fa, družičko má,
z čeho je tá krév červená?

Zabili sme tu jelena,
z toho je tá krév červená.

Když za humna přijíždžali,
ze sta ručnic vystřílali.

»Ptám sa já fa, družičko má,
komu to tak pěkně zvoňá?«

Umřelo tam pacholátko,
jemu to tak pěkně zvoňá.

Když ke dvorku přijíždžali,
ze sta ručnic vystřílali.

»Ptám sa já fa, družičko má,
co můj Heřmánek včil dělá?«

Tvůj Heřmánek ve sklepě je,
hodným hostom víno leje.

Jak živa sem neviděla,
co by ženich ve sklepě byl,
hodným hostom víno točil.

Když za stoly posedali,
ze sta ručnic vystřílali.

»Ptám sa já fa, družičko má,
co můj Heřmánek včil dělá?«

Tvůj Heřmánek v komoře je,
leží v malovanej truhle.⁴⁾

Štiry stoly přeskočila,
na pátém se zatočila,
hned do komory skočila.⁵⁾

Dva zlaté nože nalezla,
jeden bodla v pravém boce,
druhý bodla proti srdce.⁶⁾

Ulomte chvojku zelenú,
přikryjte tu krév nevinnú.

Ať na ňu vrany nekvačú,
černé oči ať neplačú.

Na druhý deň matka její
přijela tam s peřinami.

»Všecky hostě tady vidím,
enom svej dcery nevidím.«

Vaša dcera je v komoře,
stele pěkné bílé lože.

Jak pak by ho, smutná, stlala,
dyž tady peřin neměla?

A ležá tam milá s milým,
jsú přikrytí rozmarýnem.

¹⁾ Dyž do pole vyjeli,
bubnovali a trúbili,
vrané koně poskočili.

Heřmánkú kůň nejvíc skočil,
až mu z pošvy meč vyskočil
a do srdce jemu skočil.

²⁾ Můj Heřmanku roztomilý,
máme-li pro milú jeti,
lebo-li doma ostati?

³⁾ Nevěsta na vrátoch stála,
bílý střevíc obúvala,
uctivě jich přivítala.

Vítám já vás, hostě milí,
hostě milí, nejvzácnější,
můj Ermánku nejkrásnější.

⁴⁾ Hermánek tvůj v truhle leží,
rozmarýnem obložený.

⁵⁾ *Jiný konec:*

Devět stolů přeskočila,
v devátém se vytočila.

Budiž Bohu čest a chvála,
že sem v panenstvju zůstala.

⁶⁾ Umřel milý pro milenku,
a milenka pro milého,
byli srdenka věrného.